

българското правителство да изпрати опълчение отъ Дели-Орманъ (дѣто има едно гжсто мусулманско население) срѣщу Сърбия въ случай, че тая послѣдната нападне България

Имамъ честь да бжда, господине, Вашъ покоренъ слуга

Лондонъ, 22 октомври

(Подп.) Ив. Ев. Гешовъ.

Лондонъ, 16 октомври 1885 год.

Господинъ Министре,

Подиръ послѣдното ми писмо до Васъ, което имахъ честта да Ви отправя на 11 того, азъ два пжти ходихъ въ министерството на външнитѣ дѣла на 12 и днесъ. И двата пжти се видѣхъ съ постоянния подминистъръ, съръ Юлианъ Пансефотъ. Подиръ сжботашното си свиждане азъ Ви телеграфирахъ, че рѣшенията на министерския съвѣтъ се подложиха за одобрение на кралицата, и че не само английскиятъ, но и френскиятъ посланникъ въ Цариградъ не били получили инструкции за конференцията. Днесъ сжръ Юлианъ Пансефотъ ме увѣдоми, че въпрѣки една днешна депеша отъ Цариградъ, която извѣстява, че разнитѣ посланници още не получили инструкциитѣ си, тѣ сж ги получили вече и че тукашното министерство всѣки часъ чака да получи извѣстия отъ посланника си въ Цариградъ, че деньтъ на първото заседание на конференцията се е опрѣдѣлилъ вече.

Въ снощнитѣ тукашни вѣстници имаше една телеграма, отправена до една отъ тукашнитѣ телеграфни агенции изъ Петербургъ, и споредъ която официално се обявило тамъ, че царътъ се съгласилъ да признае Н. В. княза за генералъ-губернаторъ на Източна Румелия съ извѣстни условия. Тая депеша ми се видѣ интересна и азъ Ви я съобщихъ по телеграфа. Днесъ обаче се научихъ отъ министерството на външнитѣ работи, че нищо подобно не се знае тамъ, затова веднага подиръ свършването на настоещото ще Ви телеграфирамъ както за получаването на инструкции отъ посланниците на Англия и Франция, тѣй и за това, че снощната депеша не се потвърждава.

Тѣй сжщо по телеграфа ще Ви питамъ, дали е вѣрно, че много трънски жители се пращали вързани въ София за своитѣ сръбски симпатии. Отъ притворения откъслекъ на